РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-209/2018 г.
град София, 26.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание проведено на 23.01.2019 г., обективирано в протокол № 3/2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б.”е” от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-209 от 02.04.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-209 от 02.04.2018 г. подадена от А.Х., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните му данни.

В жалбата А.Х. посочва, че в периода 30 - 31.03.2018 г. установил, че доставчикът на телекомуникационни услуги, който използва вече повече от шест години – ”Т.Б.” ЕАД е използвал неправомерно личните му данни. До 03.03.2017 г. на негово име били регистрирани два мобилни номера: ****** и *********. На 04.03.2017 г., в офис на оператора - град Т., обл. Д. било подадено заявление за преминаване от абонаментен план към предплатена карта за мобилен номер *********. Посочва, че не е уведомяван под никаква форма за тази промяна в обстоятелствата по договора, както и че не е подавал подобно заявление в нито един офис на оператора. След проведен телефонен разговор от А.Х. с оператора, установил, че номер ********* не е регистриран на негово име. След още няколко обаждания разбрал и в кой офис на оператора е извършена тази процедура - град Т. Твърди, че уравителя на обекта в този град му позвънял, за да го попита какво се случва, след което се опитал да му припомни, че се познават отдавна и няма нужда да прибягва към ”по - крайни мерки“, за което познанство А.Х. нищо не знаел.

Според него служителите на оператора са използвали личните му данни и са предприели действия, лишени от неговите подпис и съгласие. Декларира, че не се е подписвал на заявлението и не е давал съгласие личните му данни да бъдат обработвани за посочената цел. А.Х. счита, че обработката на личните му данни на 04.03.2017 г в офис на оператора представляват нарушение на правата, предоставени му от Закона за защита на лични данни. Според него било видно, че подписа, положен на заявлението и неговия не са идентични, както и че в него е посочено неговото ЕГН, но номерът на лична карта не бил негов. Проблемът не бил само подписа, а самата злоупотреба с личните му данни, извършена без неговото изрично съгласие.

Информира КЗЛД, че не е сигнализирал други институции с предмет идентичен с този, с който е сезирана КЗЛД.

Към жалбата прилага: жалба и отговор по нея, заявление от 03.07.2018 г. и отговор по него, заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма с рег. №: ППН-01-209#1 и ППН-01-209#2, всички от 08.05.2018 г., А.Х. и ”Т.Б.” ЕАД са редовно уведомени за започналото производство.

С писмо с рег. № ППН-01-209#3 от 21.05.2018 г.”Т.Б.” ЕАД, чрез П.Г. – пълномощник изразява становище в жалбата.

Според ”Т.Б.“ ЕАД личните данни на А.Х. са обработени законосъобразно, същите били събрани за точно определена цел, поради което застъпват тезата, че жалбата е процесуално недопустима и неоснователна.

По отношение на допустимостта се посочва, че жалбата е подадена извън срока по чл. 38, ал. 1, пред. 1 от ЗЗЛД, тъй като според дружеството А.Х. е узнал преди повече от една година от твърдения от него момент на узнаване за промяната. От фактура № *** от 10.03.2017 г. се установявало, че същата съдържа информация за потреблението на номер ********* до 04.03.2017 г. В Договора за мобилни услуги за номер ********* от 06.06.2014 г. абонатът заявил като допълнителна услуга - подробна разпечатка на сметка. В тази връзка дружеството счита, че А.Х. е узнал за нарушението още на 10.03.2018, когато е издадена посочената фактура, ведно с подробната разпечатка към нея.

Счита, че не е в компетенциите на КЗЛД да установи дали е извършена фалшификация на подпис и че същата не е разследващ орган. Установяването на достоверността на подпис не попадало в приложното поле на ЗЗЛД, а било предмет на наказателен процес и в този смисъл се цитират Решение № Ж-6/2012 от 20.09.2012 г. и Решение № Ж-344/2015 г. от 16.12.2015 г.

По същество, дружеството твърди, че на 04.03.2017 г. А.Х. е подал заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга на Т. в гр. Т., поради което действията на дружеството по отношение на промяната на начина на предоставяне на услуга били съобразени с обективираното от А.Х. желание.

Допълнително предоставя информация относно процедурата за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, според която когато клиент е заявил желание и е бил легитемеран от продавач - консултанат за прехвърляне на номер от абонаментна към предплатена програма, същият се въвежда от продавач - консултанта в системата, изпринтвало се заявлението за преминаване от абонаментна програма към предплатена услага, подписвало се от клиента и се приключвало. Договорните отношения за посочения номер се прекратявали на датата на подаване на заявлението, като преди да бъде прекратена услугата, като такава по абонаментен план се активирала като предплатена, за да има възможност клиента да ползва услуги без прекъсване. В заявлението била отразена и сумата, която клиента следвало да заплати (в случая в размер на 20.34 ст., която сума включвала и неустойката в размер на 11.11 лв.). С преминаване на ползването от услуга по договор към предплатена услуга се прекратявало и действието на договора за съответния номер, а не в неговата цялост, като не се генерирал друг документ, освен заявлението.

На основание гореизложеното иска от КЗЛД да остави жалбата без уважение като процесуално недопустима и неоснователна.

Към становището прилага: 2 бр. пълномощно, договор за мобилни услуги, приложение – ценова листа за частни клиенти, декларация за съгласие за подписване на документ, допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги с мобилен/ фиксиран номер *********, приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни лица, декларация – съгласие, жалба и отговор по нея, заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, фактура № *** от 10.03.2017 г. ведно с подробна разпечатка, приложимите общи условия към сключения договор за мобилни/ фиксирани услуги с мобилен/фиксиран номер ********* и допълнително споразумение към него, актуални към 14.06.2014 г. - датата на влизане в сила на първоначалния договор, като и към 14.03.2015 г. - датата на подписване на допълнително споразумение, като и линк към действащите към настоящия момент Общи условия, които се прилагат и към сключения от А.Х. договор , издадените фактури за месец януари и февруари 2017 г.; екранна разпечатка; вътрешна процедура за преминаване на мобилни номера от абонаментна към предплатена услуга; инструкция за начина и средствата за обработване и мерките за защита на личните данни ведно с презентация, договор за лизинг от 14.03.2015 г., фактура № **** от 10.03.2017 г. ведно с подробна разпечатка, констативен протокол № *** от 19.01.2017 г.

С Решение на КЗЛД от проведено на 03.10.2018 г. заседание, обективирано в протокол № 38/2018 г., жалбата е приета за редовна и допустима, тъй като съдържанието ѝ е съобразено с изискванията на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛНА, съответно чл. 29, ал. 2 от АПК; жалбата е подадена от физическо лице с изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни отнасящи се до него – използване негови лични данни за преминаване от абонаментна програма към предплатена

услуга за мобилен номер ********* без негово съгласие; жалбата е подадена срещу "Т.Б." ЕАД, което дружеството има качеството на администратор на лични данни; до компетентен орган и в нормативно установения срок, от лице с правен интерес, не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК.

По направените възражения от "Т.Б." ЕАД относно наличието на преклудирано правото на жалба поради подаване на същата извън установения 1 – годишен срок от узнаване на нарушението и компетентността на комисията да разгледа този случай, съображенията на КЗЛД да остави същите без уважение се свеждат до следното:

Относно срока за сезиране на КЗЛД и твърдението на дружеството, че на датата на издаване на фактурата и разпечатката към нея - 10.03.2017 г. А.Х. е узнал за нарушението, тъй като в последната били отразени данни за потребление до дата 04.03.2017 г., следва да се посочи, че от фактурата и разпечатката за месец март 2017 г. се установява, че същите са с дата на издаване 10.03.2017 г., отчетен период 10.02.2017 г. – 09.03.2017 г., като последната съдържа данни за потребление до дата 04.03.2017 г., т. е. касае се за липса на отразяване на данни за потребление от няколко дни до края на отчетния период, а именно от 04.03.2017 г. до 09.03.2017 г., което не дава основание да се възприеме за основателно възражението на дружеството, още повече че липсата на потребление за тези пет дни може да се дължи на редица причини - грешка в разпечатката, повреда в устройството, действителна липса на потребление, вкл. поради изговаряне на безплатните минути и т.н. Видно от самата разпечатка е, че например на 25.02.2017 г. няма данни за потребление, т.е. касае за изключително кратък период от време. На следващо място в самата жалба на А.Х. до мобилния оператор с дата 02.04.2018 г., с която той информира оператора за възникналата ситуация се посочва, че този номер е регистриран на негово име, но се използва от негов роднина (което по силата на т. 19 от приложимите ОУ към момента на сключване на договора и споразумението е допустимо). В този смисъл твърденията се явяват неоснователни.

Относно възражението за липса на компетентност на КЗЛД във връзка с изследването на въпроса относно авторството на положения подпис, в частност дали същия е положен от А.Х. и че този въпрос не попадал в приложното поле на ЗЗЛД, а е предмет на наказателен процес, следва да се посочи, че в случая е ирелевантно за целите на административното производство конкретното авторство на твърдяното деяние - поставянето на неистински подпис върху заявлението. Последното е относимо към наказателното производство при преценка наличието за извършено престъпление, но не и към спазването изискванията на ЗЗЛД/ОРЗД, т. е. ирелевантни за административния спор са конкретните причини и механизми, които довеждат до извършването на така установеното нарушение. Задължението за обработване на личните данни при спазване на императивните правила, съдържащи се в ЗЗЛД/ОРЗД е на администратора и именно последния носи отговорност при неизпълнение на това задължение.

На основание горното, с решението като страни са конституирани: жалбоподател А.Х. и ответна страна "Т.Б." ЕАД и е назначена графическа експертиза на подписа на жалбоподателя, положен за потребител/ представител А.Х. срещу графа "подпис" в копие на Заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, с номер на СИМ карта ******* от дата 04.03.2017 г.

Страните са редовно уведомени за решението на КЗЛД, като на дата 25.10.2018 г. е даден образец на подпис за сравнително изследване от страна на жалбоподателя, на място в КЗЛД.

С писмо с рег. № ППН-01-209#18 от 29.10.2018 г. на КЗЛД е направено искане до НИКК за изготвяне на експертиза на подписа на жалбоподателя, в отговор на което с писмо с рег. № ППН-01-209#19 от 09.11.2018 г. на НИКК е изпратен протокол за извършена експертиза № 2018/ДОК-260 от 06.11.2018 г.

Изготвената експертиза е докладвана на КЗЛД и с решение на последната от проведено на 19.12.2018 г. заседание, обективирано в протокол № 48/2018 г. е определена дата за разглеждане на жалбата в открито заседание.

Проведено е едно открито заседание на 23.01.2019 г., съобразно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, за което жалбоподателя редовно уведомен не се явява и не изпраща представител, за ответната страна, редно уведомена, се явява П.Г. с пълномощно по преписката. Последната заявява, че е запозната с преписката, прави искане за отлагане на заседанието по съображения, че "Т.Б." ЕАД е сезирала СРП на основание изготвеното заключене на НИКК с цел установяване на евентуално извършено престъпление, което от своя страна било от значение за изясняване на субективната отговорност във връзка с производството преди евентуалното ангажиране на обективната такава на администратора и представя като доказателства във връзка с искането: сигнал до СРП и товарителница. Няма други искания.

Искането на ответната страна за отлагане за отлагане на заседанието се оставя без уважение по съображения, че за целите на настоящото административното производство е ирелевантно авторството на извършеното деяние досежно поставянето на неистински подпис срещу графа "подпис" за потребител/ представител А.Х. в копие на Заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, с номер на СИМ карта ******* от дата 04.03.2017 г. Последното е относимо към наказателното производство при преценка наличието за извършено престъпление, но не и към задълженията за спазването изискванията на ЗЗЛД/ОРЗД от администратора на лични данни, което от своя страна не налага извод и за преюдициално значение на този въпрос спрямо отговорността администратора – ЮЛ, която се определя като обективна и безвиновна, вкл. спрямо спора, с който е сезирана комисията. Този въпрос би имал значение за гражданското производство във връзка с евентуално предявени претенции от администратора за настъпили вреди в резултат на извършено престъпление, но не и към настоящото административно производство. По тези съображения, КЗЛД не намира основание за отлагане на заседанието, нито за спиране на производството по жалбата.

По същество, представителя на ответната страна счита, че спора не е изяснен от фактическа страна, тъй като от представената експертиза не се установява с коя ръка А.Х. е положил подпис в договора/заявление, съответно в изследвания материал за изготвяне на експертизата и поддържа искането за прекратяване на производството поради просрочение на жалбата.

Комисията за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, намира че жалбата е основателна и като такава същата следва да бъде уважена по следните съображения:

Не спорно между страните, а и от събраните в хода на производството доказателства се установява, че ответната страна обработва лични данни на жалбоподателя в контекста на възникнали и съществуващи договорни взаимоотношения повод предоставена/ползвана услуга по силата на сключен между тях договор за мобилни услуги (към датата на сключване ответната страна е с наименование "К.Б.М." сега "Т.Б.") по заявка № ****, на 06.06.2014 г. и в сила от същата дата, със срок от 12 месеца (06.06.2015 г.), за номер *********. В посочения договор А.Х. - непълнолетен, със съгласието своя родител, в качеството си на потребител с положен подпис е удостоверил, че е получил екземпляр от сключения договор и че е съгласен да спазва ОУ на оператора. Заявено е желание от негова страна договора да влезе в сила незабавно, както и да получава детайлизирана сметка, отказ от хартиена фактура и лимит за мобилен интернет. На 14.03.2015 г. с допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги с мобилен/ фиксиран номер ********* са договорени абонаментен план и условия, получено е устройство на лизинг и срока за ползване на услугите е продължен до дата 14.03.2017 г. Потребителят е декларирал, че е получил екземпляр от ОУ, че е съгласен с тях и че се задължава да ги спазва.

Според т. 26 от приложимите общи условия, при ползване на услуги чрез индивидуален договор, заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя, като неполучаването на такава не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми.

От представени фактури за месеците януари, февруари 2017 г. и разпечатки към тях се установява, че оператора е издал обща фактура и разпечатка, съдържаща общото потребление на мобилни номера: ****** и ********* с потребител А.Х. От фактурата и разпечатката за месец март 2017 г. се установява, че същите са с дата 10.03.2017 г., отчетен период 10.02.2017 г. – 09.03.2017 г., получател: А.Х., ЕГН *** и адрес ******, че същата съдържа данни за потребление до дата 04.03.2017 г.

Предвид поддържаното искане за прекратяване на производството от ответната страна, по съображения, че датата на узнаване на нарушението е датата на издаване на фактурата и разпечатката – 10.03.2018 г. КЗЛД счита, че не следва повторно да се произнася по това искане, още повече че не се сочат различни факти и обстоятелства във връзка с това искане. Този въпрос е разгледан и обсъден от КЗЛД при извършената преценка относно допустимостта на жалбата, като комисията е изложила съображенията, поради които това искане е оставено без уважение с оглед на което препраща към вече изложените съображения по този въпрос.

От заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер ********* се установява, че на 04.03.2017 г. потребителят на мобилен номер ********* идентифициран чрез следните данни: А.Х. (под това име фигурира и в допълнителното споразумение, в договора правилно е изписано първото име), ЕГН ***, лична карта № ***, адрес **** е подал същото (в договора като постоянен адрес е посочен този, а като адрес за получаване на фактурите – адреса посочен в жалбата, номера на личната карта съвпада, като в приложените към допълнителното споразумение документи е посочен друг номер на личната карта – ****.). С подпис на продавач – консултант на мобилния оператор е удостоверен факта, че потребителя лично е положил подписа си.

Според становище на ответната страна и предвиденото в представената вътрешна процедура, след като клиент заяви желание и е бил легитимиран от продавач – консултант за прехвърляне на номер от абонаментна към предплатена програма, същия се въвежда в системата от продавач – консултант, принтира се заявлението за преминаване и се подписва от клиента и се приключва. От датата на подаване на заявление, договорните отношения се прекратявали за посочения номер, като преди да бъде прекратена услугата, като такава по абонаментен план се активирала като предплатена с цел клиента да ползва услуги без прекъсване. В заявлението се посочвала дължимата сума, която в случая била 20.34 лева, с включена неустойка в размер на 11.11 лева.

Според т. 5 от вътрешна процедура, за целта на промяната се изисква заявление, и представен документ за идентификация (лична карта, шофьорска книжка, международен паспорт), а в случаите на упълномощаване – пълномощно. Задълженията на продавач – консултанта са очертани в т. 7, сред които и това за сверяване на личните данни на клиента. Изискването за идентификация се съдържа и в чл. 133 от ОУ.

В конкретният случай предмет на спора са данните използвани в заявлението за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер ********* от дата 04.03.2017 г. Според ответната страна заявлението за промяна е подадено от А.Х. и в този смисъл промяната е съобразена с неговото желание. А.Х. от своя страна твърди обратното – че тази промяна не е по негово желание и че не е подавал заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга и че не е подписвал такова.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата по случая и по - конкретно дали подписа в заявлението за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга от дата 04.03.2017 г. е положен е А.Х., т. е. дали е налице соченото от администратора съгласие за така извършената промяна (от абонаментна програма към предплатена услуга) е назначена графическа експертиза. Според заключението на Научноизследователския институт по криминалистика – МВР, обективирано в Протокол за извършена експертиза № 2018/ДОК-260 от 06.01.2018 г. подписа, положен за потребител/представител А.Х. срещу графа ”подпис” в копие на Заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, с номер на СИМ карта ******* от дата 04.03.2017 г. представлява изображение на подпис, който не е положен от А.Х.

Относно възражението на ответната страна досежно експертизата, КЗЛД следва да посочи, на първо място, че това възражение е направено едва в хода по същество и на следващо – че ответната страна заявява в заседание, като представя и доказателства, че именно на основание изготвеното заключение в производството е сезирала СРП със съмнения за извършено престъпление, което е и основанието за направено искане за отлагане на заседанието. Видно от съдържанието на сигнала е, че ответната страна се позовава на изготвеното заключение в производството и го прилага като доказателство пре СРП.

КЗЛД кредитира изцяло заключението на Научноизследователския институт по криминалистика – МВР и приема за установено, че подписа не е положен от жалбоподателя.

Предвид горепосоченото се налага категоричния извод, че към дата 04.03.2017 г. не е налице соченото от администратора съгласие на А.Х. за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер *********, тъй в производството се установи, че подписа положен в графа за потребител/представител А.Х. не е положен от жалбоподателя, поради което използването на личните му данни, като форма на обработка, за посочената цел - преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга е в разрез с установените императивни правила на ЗЗЛД/ОРЗД.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1, б.”а” от ОРЗД обработването на лични данни е допустимо, когато физическото лице, за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие за това. В случая това условие на закона/регламента не е налице. А.Х. е предоставил на мобилния оператор лични данни с цел сключване на договор за мобилни услуги за номер ********* по абонаментна програма и неговото изпълнение, като последващата им обработка от администратора, а именно за преминаването към предплатена услуга за посочения номер противоречи на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1, б.”а” от ОРЗД. Както по-горе бе посочено, в производството не се установи наличието на соченото от администратора условие за допустимостта на обработването – изразено съгласие на субекта на данните, няма наведени твърдения и доказателства от страна на администратора обработването на личните данни на А.Х. да е направено при наличие на някое от останалите, предвидени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1 от ОРЗД условия, като такива не се и установяват, поради което жалбата се явява основателна, тъй като безспорно се установи, че администратора е нарушил чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1 от ОРЗД като е обработил лични данни на жалбоподателя на посочената по-горе дата и за посочената цел при липса на предвидените в закона/регламента условия и като такава същата следва да бъде уважена.

Вземайки предвид факта, че считано от 25.05.2018 г. се прилага Общия регламент относно защитата на данните и съдържащата се в него разпоредба на чл. 94, § 2, според която позоваванията на отменената Директива 95/46/ЕО (чийто разпоредби са транспонирани в Закона за защита на личните данни - §1а от ДР на ЗЗЛД) се тълкуват като позовавания на регламента, следва да се отбележи, че идентични с коментираните във връзка с конкретния случай разпоредби от ЗЗЛД са разписани и в ОРЗД.

Съобразно предвидените в чл. 58, § 2 от ОРЗД корективни правомощия, КЗЛД счита, че на администратора на лични данни следва да се наложи административно наказание – имуществена санкция за извършеното нарушение в размер на 53 000 лева.

Мотивите за определяне на административно наказание - имуществената санкция като най-подходяща мярка спрямо администратора и нейния размер като справедлив такъв се свеждат до следното: предвидените в чл. 58, § 2 от ОРЗД мерки са приложими в случаи, при които се касае за неизпълнение на задължение от страна на администратора довело до нарушение, при което с предприемане на последващия действия от негова страна би било възможно нарушението да се отстрани. В разглежданият случай корективните мерки по букви ”а“ – ”з“ и буква ”й“ на член 58, параграф 2 от регламента не са неприложими доколкото нарушението е вече извършено, поради което

същите не биха могли да постигнат преследваната цел, а именно да са ефективни, пропорционални и възпиращи. Единствено имуществената санкция, като корективна мярка по член 58, параграф 2, буква ”и“ от регламента, се явява най - целесъобразна и ефективна като мярка за справяне с нарушението. В този смисъл следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред.

В случая извършеното нарушение касае законосъобразността на обработването на личните данни. Видно от събраните в хода на производството доказателства е, че лични данни на жалбоподателя са обработени от оператора в контекста на извършена промяна - преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер ********* без знанието и съгласието на жалбоподателя, като няма данни за претърпени вреди от страна на последния, нито такива за предприети действия от страна на администратора във връзка с извършеното нарушение.

Представените са технически и организационни мерки и политика от администратора.

От направена справка в деловодната система на КЗЛД се установи, че са налични данни за извършени предходни нарушения от администратора при обработването на лични данни. В тази връзка: Решение на КЗЛ № П-5484/2014 г. (влязло з законна сила на 18.01.2018 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 21 000 лева, Решение на КЗЛД № 847 от 15.06.2011 г. (влязло з законна сила на 07.05.2013 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 18 000 лева, Решение на КЗЛД № Ж-239/2012 от 01.04.2013 г. (влязло з законна сила на лева18.06.2014 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева, Решение на КЗЛД № Ж-129/2012 от 07.01.2013 г. (влязло з законна сила на 15.07.2014 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 2 700 лева. Следва да се посочи, че отговорността на администратора вече е била ангажирана за идентично нарушение (регистрация на предплатени услуги без знанието и съгласието на субекта на данните) и в този смисъл и независимо от факта, че на същия е била наложена санкция в размер на 18 000 лева за това нарушение, този размер не е оказал необходимото въздействие спрямо администратора за преустановяване извършването на този вид нарушения.

Мотивирана от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА и по арг. на чл. 142, ал. 1 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1.Обявява жалба рег. № ППН-01-209 от 02.04.2018 г. подадена от А.Х. срещу ”Т.Б.” ЕАД, ЕИК **** за основателна.**

2.Във връзка с т. 1 и на основание чл. 58, § 2, б.”и” във връзка чл. 83, § 5, б.”а” от ОРЗД налага на администратора ”Т.Б.” ЕАД, ЕИК **** административно наказание – имуществена санкция в размер на 53 000 лева за извършено нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД.**

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14 - дневен срок от получаването му.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/